

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 46 0 V 087078 21 Gži

Novi Travnik, 28.04.2021. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija Senad Begović predsjednik vijeća, Stana Imamović i Alma Islamović članovi vijeća, u izvršnom postupku tražiteljice izvršenja M. K. iz B., ..., zastupana po punomoćnici Almi Jusufbegović, advokat iz Bugojna, protiv izvršenika A. K., sin Z. iz B., ulica..., zastupan po punomoćniku Safetu Rustempašić, advokat iz Bugojna, radi izvršenja, vrijednost spora 58.570,00 KM, odlučujući o žalbi tražiteljice izvršenja izjavljena protiv rješenja Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 V 087076 20 I od 14.12.2020. godine, u sjednici vijeća održana 28.04.2021. godine donio je sljedeće:

RJEŠENJE

Žalba tražiteljice izvršenja se odbija kao neosnovana i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 V 087076 20 I od 14.12.2020. godine.

Odbija se kao neosnovan zahtjev izvršenika za naknadu troškova za sastav odgovora na žalbu u iznosu od 1.196,25 KM.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem prvostepeni sud je uvažio žalbu tražiteljice izvršenja (predlagateljica) izjavljena protiv rješenja o namirenju od 13.11.2020. godine i djelimično preinačio rješenje na način da je upisan iznos od 51.100,00 KM kupoprodajne cijene predmetnog stana, umjesto 51.000,00 KM, da će se iz kupoprodajne cijene izvršeniku A. K.(protivnik predlagatelja) isplatiti 25.510,00 KM na ime $\frac{1}{2}$ suvlasništva na predmetnom stanu i da se od tog iznosa namiruje $\frac{1}{2}$ troškova izvršenja u iznosu od 175,00 KM, a preostali dio od 23.375,00 KM će biti isplaćen izvršeniku. Zahtjev tražiteljice izvršenja za isplatu troškova postupka na ime zastupanja punomoćnika u iznosu od 4.770,00 KM i zahtjev izvršenika za isplatu troškova u iznosu od 4.357,08 KM su odbijeni kao neosnovani.

Protiv ovog rješenja žalbu je blagovremeno izjavila tražiteljica izvršenja iz svih žalbenih razloga propisanih članom 208. stav 1. Zakona o parničnom postupku. Međutim, u suštini osporava samo odluku o troškovima postupka i u tom pravcu navodi da je izvršenik odgovoran za pokretanje vanparničnog i izvršnog postupka i uzrokovao nepotrebne troškove zbog čega je pogrešna odluka u odnosu za odbijanje zahtjeva za naknadu troškova tražiteljice izvršenja i počinjena povreda člana 386. Zakona o parničnom postupku i ukazuje na postupke koji su vođeni povodom ovog stana zbog čega je prvostepeni sud imao osnova da tražiteljici izvršenja dosudi sve troškove. Stoga predlaže ovom sudu da preinači pobijano rješenje sadržano u stavu trećem u odnosu na odluku o troškovima postupka i tražiteljici izvršenja dosudi

troškove u ukupnom iznosu od 5.120,00 KM, od čega na ime sastava prijedloga 360,00 KM, za odgovor na podnesak izvršenika 450,00 KM, za zastupanje na ročištu od 06.02.2019. godine 360,00 KM, za uviđaj od 28.02.2019. godine 360,00 KM, za ročište od 27.05.2020. godine 360,00 KM, za ročište za prvu prodaju od 27.05.2020. godine 1.440,00 KM, za ročište za drugu prodaju od 06.10.2020. godine 1.440,00 KM, za vještačenje 200,00 KM i 150,00 KM na ime sudske takse. Potražuje i naknadu za sastav žalbe u iznosu od 360,00 KM kao i taksu na žalbu prema odluci suda.

Izvršenik je dostavio odgovor na žalbu. Oспорava žalbene navode i navodi da predmetni stan čini bračnu stečevinu sa jednakim udjelima, da je u vanparničnom postupku izvršena civilna dioba stana u predmetu 46 0 V 087078 19 V 2, da je u izvršnom postupku koji je proistekao iz vanparničnog postupka, stan dosuđen tražiteljici izvršenja, a izvršenik namiren u visini svog suvlasničkog dijela u iznosu od 25.550,00 KM iz kojih razloga je nejasno zbog čega tražiteljica izvršenja u ovoj fazi postupka ističe udjele stranaka u predmetnom stanu i da se troškovi izvršnog postupka ne mogu preklapati sa troškovima iz vanparničnog postupka koji je završen rješenjem Kantonalnog suda broj 46 0 V 087078 19 GŽ od 19.03.2020. godine u kome tražiteljica izvršenja nije ni tražila troškove. Opreza radi ističe da su troškovi previsoko postavljeni i posebno ukazuje na troškove za pristup ročištima za prodaju i da je odluka o troškovima donesena u skladu sa odredbom člana 28. Zakona o vanparničnom postupku. Iz navedenih razloga predlaže ovom sudu da žalbu tražiteljice izvršenja odbije u cijelosti kao neosnovanu i potvrdi prvostepeno rješenje. Potražuje naknadu za sastav odgovora na žalbu u iznosu od 1.196,25 KM.

Nakon što je ispitao osporeno rješenje u granicama navoda iz žalbe i po službenoj dužnosti u smislu člana 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), člana 2. stav 2. Zakona o vanparničnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 39/04 i 73/05) i člana 21. Zakona o izvršnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 32/03, 52/03, 33/06, 39/06, 39/09, 35/12 i 46/16), ovaj sud je zaključio:

Žalba nije osnovana.

Iz spisa proizilazi da je presudom prvostepenog suda broj 46 0 P 080114 18 P2 od 25.09.2018. godine utvrđena i podijeljena bračna stečevina između stranaka u ovom postupku na stanu površine 61 m² sa pripadajućim dijelom zajedničkih dijelova u zgradi na osnovu koje su u zemljišnoknjižnom ulošku broj 5605 k.o...., upisani kao suvlasnici sa 1/2 dijela, da je 11.12.2018. godine tražiteljica izvršenja podnijela prijedlog za diobu predmetne nekretnine i da je u vanparničnom postupku pravomoćnim rješenjem broj 46 0 V 087078 19 V 2 od 15.11.2019. godine određena civilna dioba, nakon čega je po naredbi od 03.06.2020. godine, otvorena nova faza i postupak diobe nastavljen prema pravilima izvršnog postupka. U daljem postupku izvršena je procjena stana od strane sudske vještakinje na iznos od 58.570,00 KM, na koji stranke nisu imale primjedba nakon čega je stan na drugom ročištu za prodaju koje je održano 06.10.2020. godine kupila tražiteljica izvršenja za iznos od 51.500,00 KM. Po okončanju ročišta za drugu prodaju, prvostepeni sud je donio rješenje o dosudi kojim je predmetni stan dosuđen tražiteljici izvršenja, izvršeniku naložena predaja u posjed, a zemljišnoknjižnom uredu da izvrši upis promjena vlasništva, shodno odredbi člana 93. Zakona o izvršnom postupku, a tražiteljica izvršenja na

depozitni račun suda, nakon čega je 13.11.2020. godine doneseno i rješenje o namirenju kojim je izvršenik namiren iz kupoprodajne cijene u visini svog suvlasničkog dijela za iznos od 25.500,00 KM, s tim da je taj iznos umanjen za ½ troškova postupka u iznosu od 175 ,00 KM (taksa i vještačenje), tako da mu je za isplatu ostalo 25.325,00 KM.

Protiv rješenja o dosudi od 13.11.2020. godine žalbu je blagovremeno izjavila tražiteljica izvršenja, kojom je osporila odluku o troškovima postupka, budući da je u rješenju o namirenju, po osnovu člana 28.stav 2. Zakona o vanparničnom postupku, odbijen njen zahtjev za naknadu troškova postupka u iznosu od 4.357,08 KM.

Povodom žalbe tražiteljice izvršenja (predlagateljice) pobijanim rješenjem prvostepeni sud je na osnovu ovlaštenja iz člana 20. stav 1. Zakona o vanparničnom postupku, djelimično preinačio rješenje u namirenju od 13.11.2020. godine, jer je greškom bio napisan iznos za koju je stan kupila predlagateljica, umjesto 51.500,00 KM, napisan je iznos od 51.000,00 KM, zbog čega je pogrešan je i iznos koji se od kupoprodajne cijene ima uplatiti izvršeniku, umjesto 25.550,00 KM, upisan je bio iznos 25.500,00 KM. Ovom rješenjem te greške su otklonjene tako što je utvrđeno da se iz kupoprodajne cijene, kada se odbije 1/2 nužnih troškova u iznosu od 175,00 KM, izvršeniku ima isplatiti iznos od 25.375,00 KM.

Međutim, stavom četvrtim pobijanog rješenja, odbijeni su zahtjevi stranaka za naknadu ostalih troškova i to zahtjev tražiteljice izvršenja za naknadu troškova u iznosu od 4.770,00 KM kojim su obuhvaćeni i troškovi iz parničnog postupka i zahtjev izvršenika za iznos od 4.357,08 KM.

Članom 28. stav 2. Zakona o vanparničnom postupku je propisano da u vanparničnim stvarima u kojima se odlučuje o imovinskim pravima stranaka, stranke snose troškove na jednake dijelove, osim ako postoji znatna razlika u njihovim suvlasničkim dijelovima, u kom slučaju sud može odlučiti da jedna strana drugoj naknadi srazmjeran dio troškova.

Kako je predmetni stan bio suvlasništvo vanparničnih stranaka sa jednakim suvlasničkim dijelovima, što proizilazi iz zemljišnoknjižnog uloška broj 5605 k.o. Bugojno, nasuprot žalbenim navodima, odluka o troškovima postupka sadržana u stavu trećem i četvrtom izreke pobijanog rješenja, je pravilna i zakonita.

Obrazloženje rješenja je dovoljno jasno, shodno standardima iz člana 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku i članom 6. stav 1. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda, i podobno je za ispitivanje po izjavljenoj žalbi.

Članom 387. stav 1. Zakona o parničnom postupku je propisano da će se stranci priznati troškovi koji su bili nužni za vođenje postupka. Kako odgovor na žalbu nije obavezna procesna radnja, što proizilazi iz odredbe člana 214. stav 1. istog zakona, sud je dužan u svakom konkretnom slučaju cijeniti da li odgovor na žalbu sadrži činjenične i pravne navode koji su imali odlučni uticaj na odluku po izjavljenoj žalbi, odnosno da je odgovor bio potreban radi zaštite prava stranke, pa ako ocijeni da jeste, stranci će dosuditi troškove za ovu procesnu radnju. Kako odgovor na žalbu

koju je dostavio izvršenik (protivnik predlagatelja) nije uticao na odluku ovoga suda, zahtjev za naknadu troškova za sastav odgovora na žalbu odbijen je kao neosnovan.

Ostale žalbene navode ovaj sud nije cijenio iz razloga propisanih članom 231. Zakona o parničnom postupku.

Kako ne stoje žalbeni razlozi a ni razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, temeljem odredbi člana 235. stav 2. Zakona o parničnom postupku, žalbu je valjalo odbiti kao neosnovanu i prvostepenu odluku potvrditi.

Predsjednik vijeća
Senad Begović